

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ולא אמרן אלא דלא חליף אבבא דבי דינא, אבל חליף אבבא דבי דינא לא, אמרי: אשכחה בי דינא ואמרי ליה.											■	◇	קוג.		
ולא אמרן אלא דאתי ביומיה, אבל לא אתי ביומיה לא, אימא: אשתלווי אשתלי.											■	◇	קוג.		
האי מאן דכתיב עליה פתיחא על דלא אתי לדינא - עד דאתי לדינא לא מקרעין ליה, על דלא ציית לדינא - עד דציית לא מקרעין ליה.	רבא:											■	◇	קוג.	
ולא היא, כיון דאמר צייתנא - קרעין ליה.												■	◇	קוג.	
קובעים זמן שני וחמישי ושני, זמנא וזמנא בתר זמנא, ולמחר כתבינן.	רב חסדא:											■	◇	קוג.	
רב אסי אקלע בי רב כהנא, חזא ההיא איתתא דאזמנה לדינא בפניא, ובצפרא כתיב עלה פתיחא לא סבר לה מה לר דאמר רב חסדא: קובעין זמן שני וחמישי ושני?	א"ל: [רב אסי]											○	◇	קוג.	
ה"מ גברא, דאניס וליתיה במתא, אבל איתתא, כיון דאיתתא במתא ולא אתיא - מורדת היא.	א"ל: [רב כהנא]												◇	קוג.	
לא ידבינא זמנא לא ביומי ניסן ולא ביומי תשרי, לא במעלי יומא טבא ולא במעלי שבתא אבל מניסן לבתר יומי ניסן, וביומי תשרי לבתר תשרי - קבעין, ממעלי שבתא לבתר מעלי שבתא לא קבעין, מאי טעמא? בעבידתיה דשבתא טריד.	רב יהודה:												■	◇	קוג.
לא ידבינן זמנא לא לבני כלה בכלה, ולא לבני ריגלא בריגלא.	רב נחמן:												■	◇	קוג.
כי הוה אתו לקמיה דרב נחמן, אמר להו: וכי לדידכו כנופייכו?	[רב נחמן]												■	◇	קוג.
והאידינא דאיכא רמאי - חיישין.													■	◇	קוג.
אם היה דבר שיש בו אחריות - חייב לשלם.													■	<	קוג.
לא דבר שיש בו אחריות ממש, אלא אפילו פרה וחורש בה, חמור ומחמר אחריו - חייבין להחזיר מפני כבוד אביהן.	מתני ליה רבי לר"ש בריה:												■	◇	קוג.
מטה ומיסב עליה, שולחן ואוכל עליו, מהו?	בעי מיניה רב כהנא מרב:												^	◇	קוג.
(משלי ט') תן לחכם ויחכם עוד.	אמר לו: [רב]												!	◇	קוג.
אין פורטין לא מתיבת המוסקין ולא מכיס של גבאין, ואין נוטלין מהם צדקה, אבל נוטל הוא מתוך ביתו או מן השוק.													■	מ	קוג.
אבל נתן לו דינר ונתן לו את השאר.	תנא:												■	◇	קוג.
ומוסקין.													■	<	קוג.
דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:												⚡	◇	קוג.
במוכס שאין לו קצבה	רב חנינא בר כהנא אמר שמואל:												!	◇	קוג.
במוכס העומד מאליו.	דבי ר' ינאי אמרי:												!	◇	קוג.
איכא דמתני לה אהא:													■	◇	קוג.
אסור ללבוש עשרה בגדים כלאים זה על זה להבריה בו את המכס	[תנן]												■	◇	קוג.
מתני' דלא כר"ע													⚡	◇	קוג.
אסור להבריה בהם את המכס	דתניא: [ת"ק]												■	◇	קוג.
מותר להבריה בהם את המכס	ר"ש אומר משום ר"ע:												■	◇	קוג.
בשלמא לענין כלאים בהא קמיפלגי:													⚡	◇	קוג.
דבר שאין מתכוין מותר	דמר סבר: [ר"ע]												■	◇	קוג.
דבר שאין מתכוין אסור	ומר סבר: [ת"ק]												■	◇	קוג.
אלא להבריה בו את המכס מי שרי?													⚡	◇	קוג.
דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:												⚡	◇	קוג.
במוכס שאין לו קצבה	רב חנינא בר כהנא אמר שמואל:												!	◇	קוג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
---	--

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
במוכס העומד מאליו.	דבי ר' ינאי אמרי:											◇	קוג:
ואיכא דמתני אהא:													קוג:
נודרין להרגין ולהרמין ולמוכסין - שהיא של תרומה וע"פ שאינה של בית מלך אע"פ שאינה של מלך	[תנן]												קוג:
ולמוכסין													קוג:
דינא דמלכותא דינא	והאמר שמואל:												קוג:
במוכס שאין לו קצבה	רב חנינא בר כהנא אמר שמואל:												קוג:
במוכס העומד מאליו.	דבי ר' ינאי אמרי:												קוג:
במוכס כנעני	רב אשי:												קוג:
ישראל וכנעני אנס שבאו לדין, אם אתה יכול לזכרו בדיני ישראל - זכרו ואמור לו: כך דינינו, בדיני כנענים - זכרו ואמור לו: כך דינכם, ואם לאו - באין עליו בעקיפין, דברי ר' ישמעאל	דתניא: [רבי ישמעאל]												קוג:
אין באין עליו בעקיפין, מפני קידוש השם.	רבי עקיבא:												קוג:
ור"ע, טעמא דאיכא קידוש השם, הא ליכא קידוש השם - באין, וגזל כנעני מי שרי?													קוג:
מנין לגזול כנעני שהוא אסור? ת"ל: (ויקרא כ"ה) אחרי נמכר גאולה תהיה לו, שלא ימשכנו ויצא, יכול יגלום עליו? ת"ל: (ויקרא כ"ה) וחשב עם קונהו, ידקדק עם קונהו	והתניא: אמר ר' שמעון, דבר זה דרש ר"ע כשבא מזפירין:												קוג:
לא קשיא: הא בכנעני, הא בנר תושב.	רב יוסף:												קוג:
והא תרוייהו גבי הדדי כתיבי: לא לך אלא לגר, שנאמר: (ויקרא כ"ה) לגר, ולא לגר צדק אלא לגר תושב, שנאמר: לגר תושב, משפחת גר - זה העובד כוכבים, כשהוא אומר או לעקר - זה הנמכר לעבודת כוכבים	אמר ליה אביי:												קוג:
לא קשיא: כאן בגזילו, וכאן בהפקעת הלוואתו.	אלא אמר רבא:												קוג:
עבד עברי - הפקעת הלוואתו הוא	א"ל אביי:												קוג:
רבא לטעמיה													קוג:
עבד עברי גופו קנוי.	דאמר רבא:												קוג:
גזל כנעני אסור, אבידתו מותרת	רב ביבי בר גידל אמר ר"ש תסידא:												קוג:
גזילו אסור													קוג:
מנין לגזול הכנעני שהוא אסור? שנאמר: (דברים ו) ואכלת את כל העמים אשר ה' אלהיך נתן לך, בזמן שהן מסורים בידך, ולא בזמן שאינם מסורים בידך	דאמר רב הונא:												קוג:
אבידתו מותרת													קוג:
מנין לאבידת הכנעני שהיא מותרת? שנאמר: (דברים כ"ב) לכל אבדת אחיך, לאחיק אתה מחזיר, ואי אתה מחזיר לכנעני.	דאמר רב תמא בר גורי אמר רב:												קוג:
ואימא: הני מילי היכא דלא אתי לידיה, דלא מחייב לאהדורי בתרה, אבל היכא דאתי לידיה אימא ליהדרה													קוג:
(דברים כ"ב) ומצאתה, דאתאי לידיה משמע.	רבינא:												קוג:
במקום שיש חילול השם, אפי' אבידתו אסור.	תניא, ר' פנחס בן יאיר:												קוג:
טעותו מותרת	שמואל:												קוג:
כי הא דשמואל זבן מכותי לקנא דדהבא במר דפרזלא בד' זוזי, ואבלע ליה חד זוזא.	[שמואל]												קוג:
רב כהנא זבן מכותי מאה ועשרים הביתא במאה, ואבלע ליה חד זוזא, אמר ליה: חזי דעלך קא סמיכנא.	[רב כהנא]												קוג:
רבינא זבן דיקלא הוא וכותי לצלחא, א"ל לשמעיה: קדם ואייתי מעיקרו, דכותי מניינא ידע.	[רבינא]												קוג:
רב אשי הוה קאזיל באורחא, הוא שיבשא דגופנא בפרדיסא ותלי בה קיטופי דענבי, אמר ליה לשמעיה: זיל חזי אי דכותי נינהו אייתי, אי דישראל נינהו לא אייתי לי.	[רב אשי]												קוג:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review- < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment- O מעשה-story	statement-מימרא ? קשיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

בבא קמא-הגזול ומאכיל		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	קונ:
שמע ההוא כותי דהוה יתיב בפרדיסא, אמר ליה: דכותי שרי?													קונ:
כותי שקיל דמי, ישראל לא שקיל דמי.	א"ל: [רב אשי]												קונ:
דינא דמלכותא דינא.	גופא, אמר שמואל:												קונ:
תדע, דקטלי דיקלי וגשרי גישרי ועברין עליהו.	רבא:												קונ:
ודלמא משום דאיאוש להו מיניהו מרייהו	א"ל אביי:												קונ:
אי לא דינא דמלכותא דינא היכי מייאש? והא לא קא עבדי כדאמר מלכא, מלכא אמר: זילו וקטלו מכל באגי, ואינהו אולו וקטלו מחד באגא	אמר ליה: [רבא]												קונ:
שלוחא דמלכא כמלכא, ולא טרח, ואינהו אפסיד אנפשיהו, דאיבעי להו דאינקוט מכוליה באגי ומשקל דמי.													קונ:
מאן דמשתכח בבי דרי, פרע מנתא דמלכא.	רבא:												קונ:
וה"מ שותפא, אבל אריסא - אריסותיה הוא דקא מפיק.													קונ:
בר מתא אבר מתא מיעבט.	ואמר רבא:												קונ:
וה"מ דברלא ארעא וכרנא דהאי שתא, אבל שתא דחליף, הואיל ואפייס מלכא חליף.													קונ:
הני דדירי דרי בתוך התחום - אסור ליקח מהן, מאי טעמא? משום דמערבא חיותא דמתא בהדיהו, חוץ לתחום - מותר ליקח מהם.	ואמר רבא:												קונ:
אם היו בעלים מרדפים אחריהם, אפילו חוץ לתחום - אסור.	רבינא:												קונ:
דסלקין לעילא ודנחתין לתתא: האי בר ישראל דידע סהדותא לכותי ואול ואסהיד ליה בדיני דכותי על ישראל חבריה - משמתין ליה. מאי טעמא? דאינהו מפקי ממונא אפומא דחד.	מכריז רבא, ואיתימא רב הונא:												קונ: